

Kuva: FM kartta OY

Luonnehdinta

Kapeat murtovesilahdet ovat pitkiä, kapeita ja yleensä matalia lahtia, joita erottaa ympäröivästä merialueesta vedenalainen kynnyshalu. Lahtien pohja on usein pehmeää liejua tai savea. Veden suolaisuus riippuu ympäröivän merialueen suolaisuudesta sekä lahteen valuvan makean veden määrästä. Itämeren alhainen suolapitoisuus, vuoroveden puuttuminen ja maankohoaminen luovat luontotyypille erityispiirteensä.

Kapeat murtovesilahdet ovat pinta-alaltaan usein laajoja ja niiden eliölajiston monimuotoisuus on huomattava. Laajat ruovikot ovat luonteenomaisia lahden pohjukalle, johon usein laskee joki tuoden mukanaan makeaa vettä.

Luontotyypin luonnontilan kannalta keskeisiä piirteitä ovat runsas ja monipuolinen vesikasvillisuus ja pohjaeläimistö, runsas linnusto, vähäinen rantarakentaminen, ruoppausten puuttuminen, vähäinen vesiliikenne ja rehevöitymättömyys.

Levinneisyys

Kapeat murtovesilahdet on Suomessa melko harvinainen luontotyyppi. Sitä esiintyy lähinnä Suomenlahdella ja Saaristomerellä.

Nykytila ja uhkatekijät

Kapeita murtovesilahtia ei esiinny enää Suomessa luonnontilaisena. Luontotyypin tilaan vaikuttavat olennaisesti ranta- ja vesirakentaminen (esim. ruoppaus), vesiliikenne sekä rehevöityminen. Rakentamattomia rantoja on luontotyyppiä edustavilla merenlahdilla hyvin vähän. Rehevöityminen on aiheuttanut rantojen umpeenkasvua ja vedenlaadun heikkenemistä.

Kapeiden murtovesilahdien määrä on vakaa, koska luontotyyppi määritellään erittäin hitaasti muuttuvien geomorfologisten ominaisuuksien perusteella. Luontotyypin tila voi sen sijaan edelleen heikentyä lisääntyvän ranta- ja vesirakentamisen sekä vesiliikenteen vuoksi. Lisääntyvä vesiliikenne aiheuttaa myös ympäristönettomuusriskejä, jotka voivat olla vakava uhka kapeille lahdille ja niiden eliöstölle. Rehevöityminen on todennäköisesti vielä tulevaisuudessakin uhka, sillä maalta tulevan hajakuormituksen vähentyminen on hyvin hidasta.